

Κατά Μάρκον (η΄34 – θ΄1)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ΄ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, ἀφοῦ ἐκάλεσε ὁ Ἰησοῦς τὸ πλῆθος μαζί με τοὺς μαθητάς του τοὺς εἶπε, «Ἐὰν κανεὶς θέλῃ νὰ με ἀκολουθήσῃ, ἅς ἀπαρνηθῇ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του καὶ ἅς με ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του, αὐτὸς θὰ τὴν χάσῃ, ἐκεῖνος δὲ ποὺ θὰ χάσῃ τὴν ζωὴν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, αὐτὸς θὰ τὴν σώσῃ. Διότι τί θὰ ὠφελήσῃ τὸν ἄνθρωπον νὰ κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ νὰ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν του; ἢ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν ψυχὴν του; Διότι, ὅποιος ἐντρέπεται δι΄ ἐμὲ καὶ διὰ τοὺς λόγους μου εἰς τὴν γενεὰν αὐτὴν τὴν μοιχαλίδα καὶ ἀμαρτωλὴν καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ αἰσθανθῇ ντροπὴ γι΄ αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ με ὄλην τὴν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί με τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καὶ τοὺς ἔλεγε «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικὸ ἀπὸ αὐτούς, ποὺ στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἰδοῦν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νὰ ἔρχεται με δύναμιν».

Προς Γαλάτας επιστολή Παύλου (β΄ 16–20)

Ἀδελφοί,
Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν δικαιώνεται ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἀλλὰ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καὶ ἐμεῖς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου κανεὶς ἄνθρωπος δὲν θὰ δικαιωθῇ. Ἀλλ΄ ἐὰν ἐμεῖς ποὺ ἐζητήσαμε νὰ δικαιωθοῦμε διὰ τοῦ Χριστοῦ, εὐρεθήκαμε καὶ ἐμεῖς ἀμαρτωλοί, ἄραγε ὁ Χριστὸς ἐξυπηρετεῖ τὴν ἀμαρτίαν; Μὴ γένοιτο! Ἐὰν ὅμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα ποὺ ἐγκρέμισα, ἀποδεικνύω τὸν ἑαυτὸν μου παραβάτην. Διότι ἐγὼ διὰ τοῦ νόμου ἐπέθανα ὡς πρὸς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ἐχω σταυρωθῇ μαζί με τὸν Χριστόν. Δὲν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλὰ ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός, τὴν ζωὴν δὲ τὴν ὁποῖαν τώρα ζῶ εἰς τὸ σῶμα, τὴν ζῶ με πίστιν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος με ἀγάπησε καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν του πρὸς χάριν μου.